ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci navrhovatelů: **a) Ing. J. S., b) Český svaz ochránců přírody ZO - 01/72 - GEOAKTIV,** se sídlem Husníkova 2081/10, Praha 5, **c) T. R.,** všichni zastoupeni Mgr. Davidem Řehákem, advokátem, se sídlem Holečkova 100/9, Praha 5, proti odpůrci: **Obec Šestajovice,** se sídlem Husova 60, Šestajovice, v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy - Územního plánu obce Šestajovice ze dne 31. 8. 2010, v části vymezí ploch a trasy biokoridoru se všemi jeho objekty na pozemcích parc. č. 923, parc. č. 924 a parc. č. 925 v k. ú. Šestajovice u Prahy, včetně části týkající se souvisejících změn kultur na těchto pozemcích a dále v části vymezení ploch a trasy pěší komunikace na pozemku parc. č. 924, a v části začlenění pozemků parc. č. 923 a parc. č. 924 v k. ú. Šestajovice u Prahy do pozemků určených k vyvlastnění a zřízení předkupního práva a do pozemků tvořících interakční prvek ÚSES,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Návrh

1. Návrhem ze dne 7. 12. 2010, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 8. 12. 2010, se domáhají navrhovatelé zrušení části opatření obecné povahy (dále jen „OOP“) - Územního plánu obce Šestajovice, vydaného Zastupitelstvem obce Šestajovice dne 31. 8. 2010 a jež nabyl účinnosti 15. 9. 2010 (dále jen „ÚP“).

2. Navrhovatel ad a) je spoluvlastníkem ½ pozemku v katastrálním území Šestajovice u Prahy parc. č. 924, navrhovatel ad b) je vlastníkem pozemku parc. č. 925, navrhovatel ad c) je spoluvlastníkem ¼ pozemku parc. č. 923. Schválený ÚP zahrnuje mj. též pozemky navrhovatelů, s nimiž se počítá pro zřízení tzv. biokoridoru, čímž pozemky navrhovatelů zcela znehodnocuje. Schválená trasa biokoridoru bude mít za následek, že předmětné pozemky budou hůře přístupné a nebude možno v budoucnu změnit účel jejich užívání s ohledem na potřeby rozvoje obce, přesto, že zastavěné území obce by se zcela přirozeně rozvíjelo jejich směrem. Kultura předmětných pozemků má být podle ÚP překlasifikována z orné půdy na přírodní plochu, na které nelze hospodařit a nelze na ně čerpat dotace z evropských fondů ani jiných zdrojů. Schválenou trasu biokoridoru nepovažují navrhovatelé za vhodnou ani z hlediska jeho využití jako prvku ochrany přírody, a proto navrhli trasu alternativní, která je podle jejich názoru po všech stránkách vhodnější. ÚP porušuje podle navrhovatelů ust. § 18 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon"), podle něhož je cílem územního plánování mj. dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů, když v daném případě jsou podle názoru navrhovatelů veřejné zájmy stavěny nad zájmy soukromé bez jakéhokoliv důvodu. V textu OOP je uváděna možnost vyvlastnění předmětných pozemků, ačkoliv nebyly splněny podmínky pro vyvlastnění stanovené zákonem č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (dále jen „zákon o vyvlastnění"). Námitky navrhovatele ad a) Ing. J. S. a ad c) T. R. nebyly zastupitelstvem obce projednány a nejsou obsaženy v zápise o vypořádání námitek, ačkoliv byly podány řádně a včas.

3. Navrhovatelé napadají opatření obecné povahy jednak z důvodů procesních, jednak z důvodů hmotněprávních.

Vady v procesu přijímání opatření obecné povahy

4. Navrhovatelé ad a) a ad c) se domnívají, že byli zkráceni na svých právech tím, že se odpůrce nevypořádal s jejich řádně a včas uplatněnými námitkami. Odpůrce o těchto námitkách nerozhodoval a vůbec se jimi nezabýval. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o námitkách a jeho odůvodnění musí být podle § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád"), součástí OOP, je zřejmé, že se jimi měl odpůrce zabývat. OOP ani rozhodnutí o námitkách nebylo řádně zpracováno.

Důvody nezákonnosti napadeného opatření

5. Odpůrce při přípravě OOP nerespektoval a zcela pominul hodnocení, doporučení a závěry znaleckého posudku č. 61210 v oboru krajinný ráz, který se vyjadřuje k návrhu změn nového ÚP obce Šestajovice, a neseznámil s ním ani zpracovatele OOP, ani hodnotitele SEA, ačkoliv znalecký posudek byl součástí námitek navrhovatele ad b) i některých ostatních vlastníků dotčených pozemků. Dále nebyly poskytnuty podklady

zpracované navrhovateli, pokud jde o významné krajinné prvky krajinného rázu, lokalizované na pozemcích parc. č. 924 a 925 (trasa biokoridoru, rozšíření biocentra, vodní plocha, trasa vysoké zvěře a další). V rozhodnutí o námitkách č. 1, 2, 6, 9 a 15 byly zmíněny údajné nesouhlasy dotčených orgánů, především nesouhlas - stanovisko označené jako A 12.1., jež není zmiňováno a ani se s ním odpůrce nevypořádal a jednal tak v rozporu s ust. § 53 odst. 1 a 3 stavebního zákona.

6. OOP je v rozporu se zájmy chráněnými zákonem na ochranu přírody, jak je chápe ust. § 2 odst. 1 citovaného zákona, podle něhož je předmětem ochrany i péče o ekologické systémy, krajinné celky, vzhled a přístupnost krajiny.

7. OOP je v rozporu se zájmy chránícími zemědělskou půdu, neboť pozemky navrhovatele ad a) a ad c) jsou v katastru nemovitostí zapsány jako orná půda a patří do zákonem chráněného zemědělského půdního fondu. Návrh OOP nahrazuje tuto zákonnou ochranu zemědělské půdy ochranou tzv. přírodní plochy. Námitky směřující k zachování stávajícího statusu - tj. zemědělské půdy nebyly odpůrcem projednány.

8. Napadená část opatření obecné povahy proto podle navrhovatelů překračuje rámec vytyčený zákonem, čímž odpůrce překročil meze své působnosti a podle jejich názoru vydáním OOP dochází k významnému neoprávněnému zásahu do vlastnického práva zaručeného zákonem a Listinou základní práv a svobod. V této souvislosti odkazují navrhovatelé na rozsudek NSS sp. zn. 6 Ao 3/2008.

9. Navrhovatelé proto navrhli, aby Nejvyšší správní soud zrušil část OOP - Územní plán obce Šestajovice v části vymezení ploch a trasy biokoridoru se všemi jeho objekty na pozemcích parc. č. 923, parc. č. 924 a parc. č. 925 v k. ú. Šestajovice u Prahy, včetně části týkající se souvisejících změn kultur na těchto pozemcích a dále v části vymezení ploch a trasy pěší komunikace na pozemku parc. č. 924. Dále bylo navrženo zrušení OOP - Územní plán obce Šestajovice v části začlenění pozemků parc. č. 923 a parc. č. 924 v k. ú. Šestajovice u Prahy do pozemků určených k vyvlastnění a zřízení předkupního práva a do pozemků interakční prvek ÚSES (územní systém ekologické stability).

II. Vyjádření odpůrce

10. Odpůrce uvedl, že v rámci zadání ÚP byly veškeré podněty na vymezení nových zastavitelných ploch zaevidovány a prověřeny jak zpracovatelem a pořizovatelem ÚP, tak dotčenými orgány státní správy. Pozemky navrhovatelů par. č. 923, 924 a 925 v k. ú. Šestajovice u Prahy byly prověřeny s ohledem na výsledky průzkumů a rozborů, které toto území vnímaly jako zásadní pro rozvoj především přírodních hodnot v území, a s ohledem na záporné stanovisko dotčených orgánů k záměrům navrhovatelů na výstavbu v území (je odkazováno na nesouhlasné stanovisko odboru životního prostředí MÚ Brandýs nad Labem - Stará Boleslav, jež je součástí vyhodnocení podnětů a záměrů k zadání ÚP pod č. A.12.1) bylo v tomto území navrženo vytvoření přírodních ploch s ochranou plynoucí z dalších právních předpisů a průběh systému ÚSES.

11. Odpůrce uvedl, že ÚP obce Šestajovice byl navržen na základě vypracovaného zadání územního plánu obce, jež mělo vymezit základní body k řešení v rámci ÚP a především reagovat na masové nekoncepční zastavování ploch v tzv. suburbanizačním prostoru kolem Prahy. Základní hranici maximálního rozsahu rozvoje a rozhraní mezi volnou krajinou a sídlem představuje síť prvků ÚSES, obepínající celou obec v min. šířce biokoridiru 15 m. Hranice max. rozsahu rozvoje sídla byla prověřena jako nepřekročitelná pro zachování trvale udržitelného rozvoje území a přispívá tak k předpokladu stabilizace a realizace prvků ÚSES, které nebudou v rámci dalších změn v území posouvány. ÚP vymezuje celkem 60 ha přírodních ploch.

12. K vyhodnocení námitek navrhovatelů k návrhu ÚP odpůrce uvedl, že v souladu s § 52 stavebního zákona byly vyhodnoceny námitky navrhovatelů především k vymezení přírodních ploch a trasování ÚSES, a vyhodnocení námitek je součástí OOP. Námitky č. 12, 13 a 14 podala spoluvlastnice pozemků par. č. 924 paní A. T. Námitky se týkaly: ad č. 12) změny kultury celého pozemku parc. č. 924 orná půda na variantu plochy přírodní, ad č. 13) vedení trasy místní komunikace VPD 16 v jižní části pozemku parc. č. 924, ad č. 14) trasování biokoridoru vedeného podél západní části pozemku par. č. 924. Uvedené námitky nebyly akceptovány. Námitka ze dne 9. 8. 2010 navrhovatele ad a) - spoluvlastníka pozemku parc. č. 924 Ing. S. byla podána po veřejném projednání návrhu ÚP, které se konalo dne 2. 8. 2010, tedy po termínu k podání námitek. Dále odpůrce uvedl, že navrhovatel ad c) T. R. podal 2 námitky. Námitka č. 16, jež se týkala nesouhlasu se změnou stávajícího charakteru a funkce pozemku parc. č. 121 z orná půda na plochy přírodní, nebyla akceptována a je vyhodnocena v rámci OOP. Podaná 2. námitka podle vyjádření odpůrce plně koresponduje s námitkou č. 15 navrhovatele ad b) ČSOP, nebyla uvedena jediná odlišná skutková podstata, a proto tato námitka nebyla vyhodnocena.

13. K vyhodnocení podkladů navrhovatelů k návrhu ÚP odpůrce uvedl, že znalecký posudek na krajinný ráz předložený navrhovateli byl prostudován jak zpracovatelem, tak pořizovatelem. Jeho závěry se však neshodovaly se závěry posudku na krajinný ráz zpracovaný v rámci průzkumů a rozborů a veškeré zpracování návrhu řešení, jež předložili navrhovatelé, bylo v rozporu s celkovou urbanistickou koncepcí návrhu ÚP.

14. Ke stanovisku označenému jako A 12.1 - vyjádření dotčeného orgánu státní správy - odboru životního prostředí MÚ Brandýs nad Labem - Stará Boleslav, odpůrce uvedl, že toto nesouhlasné stanovisko je součástí vyhodnocení podnětů a záměrů k zadání ÚP, originální verze byla po celou dobu k nahlédnutí na Obecním úřadě Šestajovice. Odpůrce toto stanovisko označuje jako důkaz č. 1.

15. K trasování biokoridoru odpůrce uvedl, že jediným důvodem pro trasování biokoridoru v linii navržené navrhovateli je umožnění výstavby na předmětných pozemcích. Trasování biokoridoru vedené v návrhu ÚP bylo konzultováno s dotčenými orgány, odborníky v oblasti životního prostředí a zpracovatelem SEA. Vzhledem k neexistenci biokoridoru v tomto území je nutné založení biokoridoru v jakékoliv trase.

16. K námitce navrhovatelů, že OOP je v rozporu se zájmy chránícími zemědělskou půdu považuje odpůrce za bezpředmětnou, neboť vymezení přírodních ploch v území

V Lukách nevylučuje zemědělské využívání území. Dále se odpůrce vyjádřil ke snahám navrhovatelů o zhodnocení řešení vymezeného území začleněním ploch pro bydlení.

17. Odpůrce, jak vyplývá z obsahu jeho vyjádření k návrhu na zrušení části OOP - Územního plánu obce Šestajovice ze dne 12. 8. 2010, je toho názoru, že opatření obecné povahy bylo vydáno v souladu s platnou právní úpravou a proto návrh na jeho zrušení by měl být soudem zamítnut.

III. Skutkový stav

OOP - Územní plán obce Šestajovice

18. Dne 8. 7. 2010 vyvěsil odpůrce na úřední desce oznámení o zahájení řízení o návrhu ÚP Obce Šestajovice v souladu s ust. § 52 stavebního zákona. Bylo oznámeno, že veřejné projednání návrhu ÚP se uskuteční v pondělí dne 2. 8. 2010 v 17,00 hodin v základní škole na Komenského ulici 157 v Šestajovicích. Projednávaná dokumentace byla vypracována na základě ÚP obce, které bylo schváleno zastupitelstvem obce Šestajovice dne 11. 8. 2009. Bylo uvedeno, že dokumentace bude vystavena na Obecním úřadě v Šestajovicích od 1. 7. 2010 do 2. 8. 2010 nebo je možné se s ní seznámit na webových stránkách obce. Nejpozději při veřejném projednání může každý uplatnit své připomínky. V oznámení bylo v souladu s ust. § 52 odst. 2 stavebního zákona uvedeno, že vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a zastavitelných ploch a zástupce veřejnosti mohou ve stejném termínu uplatnit námitky. Oznámení obsahovalo poučení, že k později uplatněným stanoviskům, připomínkám a námitkám se nepřihlíží.

19. Opatření obecné povahy - Územní plán obce Šestajovice byl schválen na zasedání zastupitelstva obce Šestajovice dne 12. 8. 2010, zveřejněn 31. 8. 2010 a nabyl účinnosti dne 15. 9. 2010. OOP bylo vydáno zastupitelstvem obce, tedy orgánem k tomu aprobovaným zákonem. O konání veřejného zasedání zastupitelstva obce byla veřejnost informována vyvěšením pozvánky na úřední desce v čase od 6. 8. 2010 do 13. 8. 2010. Podle zápisu ze zasedání se ho zúčastnilo 8 resp. 9 z 13 řádně zvolených zastupitelů. Veškerá schválená usnesení včetně rozhodnutí o akceptaci jednotlivých námitek a připomínek byla přijata min. sedmi hlasy, tj. nadpoloviční většinou všech zastupitelů. Zápis ze zasedání zastupitelstva byl řádně zpracován, ověřen i zveřejněn na úřední desce. Stejně tak bylo zveřejněno na úřední desce i vydané OOP v souladu se zákonem.

IV. Posouzení věci

Přípustnost návrhu a žalobní legitimace účastníků

20. Mezi účastníky není sporu o tom, že všichni navrhovatelé jsou spoluvlastníky, resp. vlastníky, pozemků v katastrálním území Šestajovice u Prahy. Všichni navrhovatelé též shodně tvrdí, že přijatým opatřením obecné povahy došlo k zásahu do výkonu jejich vlastnických práv. Jsou tedy aktivně procesně legitimováni k podání návrhu ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s.

21. Opatření obecné povahy - ÚP obce Šestajovice je vydáváno orgánem obce v samostatné působnosti, podle ustanovení § 6 odst. 5 písm. c) zákona 183/2006 Sb., o územním plánování a stavební řádu, v platném znění. Odpůrcem v dané věci je obec Šestajovice u Prahy.

Věcné posouzení

22. Při přezkumu zákonnosti vydaného opatření obecné povahy postupoval soud podle algoritmu, jehož podstata byla vysvětlena v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005 - 98, který byl publikován pod č. 740/2006 Sbírky rozhodnutí NSS. Podle citovaného rozsudku algoritmus spočívá v pěti krocích, a to za prvé, v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; za druhé, v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání *ultra vires*); za třetí, v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho rozporu se zákonem (materiální kritérium); za páté v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (kritérium přiměřenosti právní regulace). Jednotlivé na sebe navazující kroky takového algoritmu vyplývají zejména z ustanovení § 101d odst. 1 a odst. 2 s. ř. s. a Nejvyšší správní soud jej již užil i v rámci dalších rozhodnutí týkajících se přezkoumání opatření obecné povahy. V podrobnostech tedy na něj soud odkazuje.

23. V případě prvních dvou kroků zmiňovaného algoritmu navrhovatelé žádné výhrady nevznesli a ani zdejší soud nemá žádné pochybnosti o tom, že zastupitelstvo obce bylo oprávněno předmětný územní plán vydat a že při jeho vydávání nepřekročilo zákonem stanovené meze své působnosti. Z těchto důvodů lze tedy přikročit k posuzování dalších kroků. Otázka, zda vydání předmětného opatření obecné povahy předcházel řádný procesní postup (třetí krok algoritmu), a v kontextu s tím částečně také otázka rozporu obsahu opatření se zákonem a otázka proporcionality (čtvrtý a pátý krok algoritmu) je již mezi účastníky řízení sporná a je předmětem námitek navrhovatele.

24. Konkrétně pak navrhovatelé namítají, že se odpůrce nevypořádal s řádně a včas uplatněnými námitkami navrhovatele ad a) Ing. J. S. a ad c) T. R.. Odpůrce o těchto námitkách nerozhodoval a vůbec se jimi nezabýval. Soud nepovažuje námitku za důvodnou, neboť odpůrce se včas podanými námitkami navrhovatelů zabýval kromě námitky navrhovatele ad a), která byla podána až po veřejném projednání návrhu, a tedy opožděně. V této souvislosti Nejvyšší správní soud odkazuje na závěr rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010 - 116, kde bylo vysloveno, že skutečnost, že navrhovatel v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části

neuplatnil námitky či připomínky ve fázích opatření obecné povahy, jej nezbavuje práva takový návrh podat. Takto bylo soudem postupováno i v případě navrhovatele ad a) Ing. J. S. K určitému pochybení došlo u projednávání uplatněných námitek navrhovatele ad c), jehož jednou z námitek, která plně korespondovala s námitkou navrhovatele ad b) ČSOP, se odpůrce nezabýval. Zde bylo namístě alespoň odkázat na obsah vyjádření S. T., což se nestalo. Toto určité pochybení odpůrce nevedlo Nejvyšší správní soud ke zrušení Územního plánu obce Šestajovice v napadené části, což by bylo možno považovat za přepjatý formalismus. Uvedenou vadu proto soud nepovažoval za důvod pro vyhovění návrhu, neboť neměla za následek nepřezkoumatelnost napadeného opatření, ani ve svém důsledku nevedla ke zkrácení procesních a následně hmotných práv navrhovatelů.

25. Závěrem se pak Nejvyšší správní soud zabýval pátým bodem algoritmu, tedy přiměřeností právní regulace. Zde je nutno předeslat, že každý zásah do výkonu vlastnických práv, k němuž dochází v průběhu procesů podle stavebního zákona, by měl být zásadně činěn jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle.

26. Zároveň ovšem je nutno zdůraznit, že při posuzování uvedených požadavků musí soud velmi dbát na to, aby zachoval účel řízení před správními soudy, jímž je především poskytovaní ochrany individuálním veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob prostřednictvím přezkoumávání zákonnosti úkonů orgánů veřejné správy, a nesklouzl přitom pod pláštíkem provádění testu proporcionality k nahrazování jejich činnosti a faktickému přebírání kompetencí, které jim zákon stanoví. Zajisté proto soud vždy postihne ty případy, kde by přijaté opatření bylo projevem zjevné libovůle či šlo o případ diskriminace, v ostatních bodech jsou však na místě ohledy na celkový kontext té které věci a určitá zdrženlivost při úvahách o nutnosti soudního zásahu. V praxi by tak měl soud v rámci testu proporcionality postihovat víceméně pouze extrémní případy věcně nesprávných opatření, která jsou jen formálně v souladu se zákonem, nikoliv však případy, kdy v rámci zákona je možné vícero řešení daného problému a soud pouze dospěje k závěru, že lepší by bylo jiné řešení než v dané věci příslušným orgánem přijaté. Z těchto hledisek pak Nejvyšší správní soud posuzoval i napadené opatření.

27. K námitce navrhovatelů, že vydáním opatření obecné povahy dochází k významnému neoprávněnému zásahu do vlastnického práva zaručeného zákonem a Listinou základních práv a svobod, Nejvyšší správní soud odkazuje na závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, kde bylo vysloveno, že soud především zkoumá, zda dotyčný zásah do vlastnického práva má ústavně legitimní a o zákonné cíle opřený důvod a zda je činěn jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (zásada subsidiarity a minimalizace zásahu). Shledá-li soud, že některá z uvedených kumulativních podmínek není splněna, je to důvodem pro zrušení územního plánu v té části, jež s dotyčným zásahem souvisí. Rozšířený senát ve výše citovaném usnesení velmi korektně a srozumitelně pojednal zásadu subsidiarity a minimalizace zásahu, kterou by se měl proces územního plánování řídit, a jejíž dodržení soud zejména zkoumá. Zahrnutí pozemků navrhovatelů do územního systému ekologické stability krajiny (dále jen „systém ekologické stability“) je v zájmu udržení přírodní rovnováhy [§ 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny].

Vymezení systému ekologické stability, zajišťujícího uchování a reprodukci přírodního bohatství, příznivé působení na okolní méně stabilní části krajiny a vytvoření základů pro mnohostranné využívání krajiny stanoví a jeho hodnocení provádějí orgány územního plánování a ochrany přírody ve spolupráci s orgány vodohospodářskými, ochrany zemědělského půdního fondu a státní správy lesního hospodářství. Ochrana systému ekologické stability je povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ; jeho vytváření je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát. Při zahrnutí pozemků navrhovatelů do ÚSES-u lze považovat za správné řešení vedení biokoridoru na západní straně pozemků navrhovatelů, čímž vznikne jakási hranice mezi intravilánem obce a ÚSES-em. Navrhovatelé přitom nemají výhrady k vedení biokoridoru po jejich pozemcích, pouze jej chtějí vést jinudy. Převedení pozemků navrhovatelů do „plochy přírodní“ podle § 16 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, nezabraňuje zemědělskému hospodaření (to z žádného předpisu nevyplývá), pokud navrhovatelé chtějí provozovat ekologické zemědělství, jak sami uvádějí, lze vyjít z toho, že takový způsob hospodaření je v souladu se zařazením pozemků do „plochy přírodní“. K navrhovanému začlenění pozemků navrhovatelů do pozemků určených k vyvlastnění soud odkazuje na ust. § 170 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, podle něhož práva k pozemkům a stavbám, potřebná pro uskutečnění staveb nebo jiných veřejně prospěšných opatření, lze odejmout nebo omezit, jsou-li vymezeny ve vydané územně plánovací dokumentaci a jde-li o veřejně prospěšné opatření, a to založení prvků územního systému ekologické stability.

28. V projednávané věci vzal Nejvyšší správní soud v úvahu, že za situace, kdy konkrétní zásah do vlastnických práv navrhovatelů v souvislosti s přijetím opatření obecné povahy - Územního plánu obce Šestajovice není zřejmý, nedá se hovořit o významnější intenzitě omezení.

29. Ve výsledku pak dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že předmětná právní regulace je svým rozsahem a formou přiměřená, svojí povahou není diskriminační, není rovněž aktem libovůle a nelze je nikterak označit ani za extrémně věcně nesprávné, což ostatně vyplývá už z předchozího hodnocení. Není zde tedy dán žádný důvod pro jeho zrušení v rámci pátého bodu algoritmu.

V. Závěr

30. Nejvyšší správní soud shrnuje, že napadené opatření obecné povahy bylo shledáno zákonným ze všech v úvahu přicházejících hledisek, návrh na jeho zrušení proto podle ustanovení § 101d odst. 2 s. ř. s. jako nedůvodný zamítl.¨

31. Podle § 101d odst. 5 s. ř. s. nemá v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2011

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu